

der statuten in dien geest te wijzen, dat het meer in logisch verband sta met art. 1 en 2.

2. De achterzijde van elke nieuwe uitgave wordt bedrukt met opgave van titel, prijs enz. der reeds verschenen geschriften.

Van de afd. Amsterdam:

m. De vereeniging besluit tot de uitgave van een maandblad met tweeledig doel, n.l. 1. tot versterking van den band onder de leden, tot meerdere bekwaamheid in den strijd en als correspondentieblad, 2. tot geregelde propaganda, ook door verspreiding.

n. Acht de vereeniging het arbeiden door middel van propagandablaadjes (tractaatjes) gewenscht; zoo ja, moeten deze dan uitgaan van het hoofdb. of ook van de afdelingen?

Van de afd. Bunschoten:

o. Hetzelfde als onder m.

Van de afd. Heerenveen:

p. Moet zich, krachtens het beginsel, de arbeid der vereeniging niet bepalen tot den kring der Gereformeerden of ten minste der belijders en is samenwerking met andere vereenigingen anders dan in adressen bij de Overheid, niet onmogelijk?

q. Moet er niet worden voorzien in de behoefte aan goedkoop materiaal voor colportage.

Namens het Hoofdb.
J. MINDERAAS, Secretaris.
Amsterdam, 1ste Helmerstraat 117.
1 Juli 1901.

Buitenland.

N.-Amerika. Revisie der confessie in de Presbyteriaansche Kerk.

Tegen ieders verwachting heeft de general Assembly van de Presbyteriaansche kerk in N.-Amerika een eenstemmig besluit genomen inzake de revisie der geloofsbelijdenis, die reeds zooveel jaren vele hoofden en harten in beslag nam. De resolutie komt hierop neer. De confessie van Westminster is de officiële belijdenis, welke rechtelijk van kracht is, maar een comité zal een nieuwe leerstelling verklaring opstellen, die een meer nieuwwetenschappelijke karakter draagt. De vergadering heeft niet het alternatief gesteld: of de Westminsterse confessie of in plaats daarvan een andere, maar ze heeft de Westminsterse confessie willen behouden. Doch er is niet aan te twijfelen, of binnen eenige jaren zal de nieuwe verklaring gehouden worden voor de officiële uitdrukking van hetgeen de Presbyteriaansche kerk belijdt.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

HUISWAARTS.

XXV.

Iemand heeft eens gezegd, dat de gelukkigste tijden voor een volk die zijn, waarover de geschiedenis het minst te berichten heeft.

Dit mag vreemd klinken, maar geheel onjuist is het in vele gevallen niet. Grote gebeurtenissen in het leven van een volk en van een enkel mensch ook, zijn niet altijd aangename. En als we zien waar de bladzijden der geschiedenis mee gevuld zijn, dan ontdekken we dat onlusten, beroeringen, oorlogen, onheilen een groote plaats innemen. Zoo is het ook in de nieuwste tijden en vaak ook in het levensboek van een mensch.

De geschiedenis van Zuid-Afrika in de tien jaar vóór 1899 gaf geen aanleiding om er een boek over te schrijven. Thans is al menig dik boek verschenen over de laatste twintig maanden. In die bedoelde tien jaar gaven de nieuwsbladen slechts nu en dan iets over Afrika. Thans zijn ze er alle dagen vol van. Maar hoeveel ellende en jammer is er dan ook niet in die laatste maanden geleden; oorlogen, lijden en jammer telkens weer.

De reis van Nikolaas naar de Oost was, gelijk we gezien hebben, ver van aangenaam geweest, een rechte leerschool, van allerlei beproeving en ontbering. Geen wonder dan ook, dat hij met een eenigzins bezwaard hart de terugreis aannam, den Heere biddende, het wel te maken. 't Had hem goed gedaan, dat de kapitein, alvorens in zee te steken, met de manschap een kapittel uit de Schrift gelezen, en gebeden had. En 't was gelukkig voor hem dat hij wist, in allen nood op God te mogen bouwen, die Zijn kinderen niet tegeeft of verlaat. Zieken waren er gelukkig niet aan boord, en heel de reis had onze vriend dan ook als dokter weinig te doen. Zelfs zou hij met zijn vrijen tijd kwalijk raad geweten hebben — want de reis, dat weten we, duurde vele maanden — zoo niet de kapitein hem een voorstel had gedaan dat juist van pas kwam.

Op elk schip werd namelijk een dagboek of journaal gehouden van de reis of de voyage. (Men had toen, gelijk nog wel, de kwade gewoonte zijn taal met allerlei vreemde woorden te doorspekken.) Zulk een dagboek moest alles omvatten wat omtrent wind en weer en richting viel mee te deelen, voorts 't verhaal van al wat er alsoo gebeurde was tijdens de vaart enz. Het diende o. a. opdat naderhand de kapitein er zich op kon beroepen, als men bijv. meende dat hij te lang onderweg was geweest, of verkeerd had gehandeld, of wat ook. Zulke boeken waren ook van groot nut voor de zeevaart, wijl alle nieuwe ontdekkingen werden opgeteekend, alle onbekende vaarwaters die men bevoer, nader beschreven, aantekening werd gehouden waar klippen en ondiepten lagen, en zoo allerlei wat voor een zeeman dienstig was.

Nu geviel het, dat de kapitein van de „Dordrecht“, wel een goed christen en een flink zeeman, maar geen bijzonder knap schrijver was. Hij liet dus de zorg van het dagboek liefst aan een ander over, althans zoover dat mocht. Daar nu onze vriend Nikolaas zoo weinig te dokteren had, althans niet bij zwaar zieken, sloeg de schipper hem voor het journaal verder te schrijven en bij te houden. De ander nam dat gaarne aan, en de kapitein hielp hem trouw. Elken avond las Nikolaas voor wat hij had opgesteld, dan werd het zooveel noodig aangevuld, en verbeterd, en vervolgens in het boek overgeschreven. Nikolaas leerde op die wijs veel, dat hem naderhand van nut zou zijn.

Toch betwijfel ik zeer of het boek dat onze vriend schreef door onze lezers mooi zou worden gevonden. Want merkwaardigheden en voorvallen waar gewone landmensen belang in stellen, komen er heel weinig in voor. De reden was, dat de reis van de „Dordrecht“ een volkomen tegenstelling was van die van „de Zwarte Arend“ en zulk een waarvan eigenlijk voor niet-zeeleiden heel weinig viel te vertellen. We zeiden reeds, dat dergelijke reizen soms de gelukkigste zijn, want ook hier geldt: „geen

tijding goede tijding.“ Zoo ook met de „Dordrecht“.

Toch moet ge niet meenen, dat het boek daarom onbelangrijk was. Integendeel; in dien tijd was, gelijk we vroeger zagen, het vaarwater naar de Oost aan onze voorouders nog weinig bekend, en goede kaarten waren nog dringend noodig. Zoo had dan een goed zeeman gelijk de kapitein van de „Dordrecht“ was, ruimschoots gelegenheid om velerlei waar te nemen en op te teekenen, dat voor hem zelf en anderen nog nieuw was, en van groot nut kon worden. Nikolaas zelf vond er ook weldra groot genoegen in op stroom en wind en klip en eiland acht te geven, en zooveel mogelijk alles op te teekenen. Zoo ontstond een dagboek zoo voortreffelijk, dat het later Nikolaas tot eer, ja tot nog meer strekte.

Na een reis, die men in onzen tijd zeker ontzettend lang zou gevonden hebben, maar die toen een snelle heette, liep de „Dordrecht“ de Maas binnen en wierp 't anker voor de stad, die als 't schip heette, en toen gelijk nu, een bekende handelsstad was. Het schip zou daar geruimen tijd blijven, en Nikolaas kreeg verlof om intusschen zijn vader te Vlaanderen te gaan bezoeken.

Toen Nikolaas de ouderlijke woning binnentrad, en de dienstbode voorbijlopend, de deur der huiskamer opende, zag hij zijn vader met het hoofd voorovergebogen aan tafel zittende. Deze bleiden kreet, snelde hij op vader toe. Deze sloeg de oogen op en riep uit: „Nikolaas!“ terwijl hij poogde op te staan. Doch 't was hem onmogelijk. De oude man beefde over zijn geheele lichaam.

Nikolaas haastte zich hem te ondersteunen, al begreep hij niet wat vader zoo sterk deed ontroeren. Want wel was het wezen onoverwacht, wel had de een in geen twee jaar iets van den ander gehoord, maar dat al kon men voorzien, en de oude visscher was geen man, die zoo licht geschokt werd als vele menschen in onze dagen.

Toen de eerste ontroering voorbij was, werd Nikolaas de oorzaak duidelijk, terwijl vader zei: „O Ge zijt dus niet dood. God zij geprezen, dat ik u terug heb.“

„Dacht u dan dat ik gestorven was?“ vroeg de zoon verbaasd.

Nu vertelde vader hem, hoe kort geleden een paar schepen uit Indië waren weergekeerd, die zeer slechte tijdingen hadden gebracht aangaande de schepen der nieuwe compagnie. Denklijk was van al de ellende, die deze schepen had getroffen, 't een en ander bekend geworden. Zoo had dan vader gemeend, dat de schepen verloren waren, en het ergste gevreesd voor zijn zoon. Wel allerminst had hij durven hopen hem zoo spoedig levend en gezond, weder voor zich te zien.

Wel hadden vader en zoon alle reden om God den Heere te danken, die hen weder verenigd had, en die, wat nog meer zeide, hen ook vereend had in de liefde tot Hem, die aller wegen leidt, en tot den Heere Christus, die wat ook verandert, gisteren, heden, ja in eeuwigheid dezelfde is. Zoo konden zij dan jubelen en danken voor het heil hun geschonken, en Nikolaas vond het nu thuis even heerlijk als vroeger dikwijls naar en vervelend. Toch was het tehuis gebleven als 't was; zelfs had moeders dood een groote leegte gebracht. Maar Nikolaas' hart was veranderd, en zoo bezag hij de dingen dan ook anders dan vroeger en voelde hij nu lust tot datgene, 'twelk hij vroeger had verworpen.

Na een paar dagen moest hij weer te Dordrecht zijn. Daar vernam hij dat de admiraal zijn sanstelling had goedgekeurd. Hij ontving zijn geld en keerde toen naar Vlaanderen terug, na met den kapitein die te Dordrecht woonde, te hebben afgesproken, hem weldra weder te zullen bezoeken.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Mijnheer de Redacteur!

Heden avond, onder begunstiging van prachtig zomerweer, hadden wij het genoegen nogmaals getuigen te mogen zijn, van de groote wonderen der genade, die de Heere aan deze zijne kleine gemeente geschonken had.

Het was nu bijna vier jaar geleden, dat de eerste steen van de Gereformeerde kerk werd gelegd, met de vraag in het hart: Wat zal de toekomst baren?

Maar, de Heere heeft het wel gemaakt; ja, ook haar betuigen zij in deren met den psalmist: Hij is krachtiglijk bevonden een hulpe in benaauwdheden. Wie had kunnen en mogen denken, dat op 17 Juli 1901 de eerste steen van de pastorie zou gelegd worden, door een zuster der gemeente, die wij naast God zoo veel verschuldigd zijn?

Onze geliefde Leeraar sprak bij deze gelegenheid een kort maar krachtig woord, naar aanleiding van 1 Sam. 7: 12.

Daarna mochten wij nog eenige oogenblikken in feestelijke stemming bij elkander zijn; menig goed woord werd er gesproken, de lofzangen werden aangeheven, en het was al spoedig laat geworden. Wij scheidden van elkander met dit woord: Ebenhaëzer, tot hertoe heeft ons de Heere geholpen.

Namens den Kerkeraad en Kerk. Kas,
W. GRONDSMA.
Oosthem c. a., 17 Juli.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEVEN: Tholen, B. G. J. Brenkelaar, te Has selt. — Barneveld, J. Gispert, te Overschie. — Boornbergum c. a., J. E. Reijenga, te Zalk en Veenhuizen.

AANGENOMEN: Bierum, H. te Velde, te Varsveld. — Zevenbergen (N.-Br.), L. G. Goris, te Knijpe (Fr.).

BEKANT: Ridderkerk, J. C. van Schelven, te Dieren. — Koudekerke, H. Thomas, te Pannerden.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Wagenborgen, H. Stegeman, cand. te Dedemsvaart. — St.-Maarten en Valkoog, J. F. Tinkhof, cand. te Amsterdam. — Nieuw-Beerta, H. Huisling, te Oldeholtwolde. — Weidum, J. F. van Dobben, te Niehove. — Steenderen, P. Roscam Abbing, te Nieuw-Buinen. — Haamstede, J. R. van Kooy, te IJzendoorn.

AANGENOMEN: Meppel, A. J. van 't Hooft, te Boorne. — Holijloot, J. Klaringa, cand. — Nieuwpoort, E. D. G. van der Horst, cand. — Nieuw- en St.-Joostland, G. H. Locher, te Wilsom bij Kampen. — Elberfeld, B. Litte, te Groningen.

BEKANT: Doetinchem, W. J. M. Engelberts, te Den Ham. — Noordwolde, M. Borbergen, cand. te Boskoop. — Bergen, J. Heep, te Wijdenes. — Alfort en Appeltern, A. H. Magendans, te Maasbommel. — Hekelingen, J. ten Bruggencate, te Oostvoorne.

Advertentiën.

GETROUWD:

Dr. LUKAS BAREND LINDEBOOM,
Tandarts.

EN

MARGARETHA P. HARRENSTEIN,
Wed. van den Welkerw. heer G. KRAMER,

die, ook namens wederzijdsche familiën, hartelijk dankzeggen voor de vele blijken van belangstelling ondervonden.

Amsterdam, 25 Juli 1901.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

WIE HEEFT

lust een broeder, G. G., te helpen aan / 2000 ter instandhouding van zijn uitgebreide zaak en ter voorkoming van voor een Christen minder passende gevolgen. Rente en onderpand goed verzekerd. Aan de met middelen gezegenden die zich hertoe opgewekt gevoelen, worden gaarne volledige inlichtingen verstrekt. Adres brieven motto „Geheimhouding“, aan het Bureau dezer Courant.

VERSCHEENEN:

De authentieke Tekst
der
Liturgische geschriften,

GEHANDHAARD TEGEN

Prof. Dr. M. A. GOOSZEN
DOOR

Dr. H. H. KUYPER,

Hoogleraar aan de Vrije Universiteit.
Prijs f 0.60.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

ORCEL-
Opruiming, tegen verlaagden prijs.
BREEBAART'S
ORGELHANDEL,
wegens verbouwing tijdelijk adres:
DANRAK 24, Amsterdam.
Vraag Catalogus.

PORTRET

(Kabinetformaat),

VAN

Dr. A. KUYPER.
Prijs f 1.25.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Verhuist:

Dr. L. B. LINDEBOOM,
Amerik. Tandarts,
van **KEIZERSGRACHT 762**
naar:

Heerengracht 490.
Niet te CONSULTEREN van heden
tot 10 Augustus.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER,
Kalverstraat 154, Amsterdam.

THEOLOGISCHE en WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL.

BELLETRIE, Fransch, Duitsch en Engelsch. — BAEDERKERS,

TAUCHNITZ' editie. — Reislektuur. — Photographiën, enz.

WANDTEKSTEN.

THEOLOGISCHE en WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL.

BELLETRIE, Fransch, Duitsch en Engelsch. — BAEDERKERS,

TAUCHNITZ' editie. — Reislektuur. — Photographiën, enz.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerlands Volk

ONDER REDACTIE VAN

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 nummers à 16 pagina's en 12 nummers à 8 pagina's) f 3.50.

INHOUD van het Nr. van 21 Juli 1901: Op Reis; Uitstapjes; Thabor (met plaat);

Waarmee te beginnen; Verbetering; Nieuw Leven; „Cortat ende bondigt“; Daar buiten;

200 Nederlandsch taal- en letterkundig congres; Prijzen; Uit het leven (Juist); Leestafel;

Tante Sannie.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Wed. P. VAN EIJK & ZONEN,
(voorheen JOHANNES KRAMER & Co.),
Dam 15-17 en Vijgendam 12.

Kopen en verkoopen EFFECTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden en Zilveren MUNTEN en vreemde BANKNOTEN. Sluiten PROLONGATIËN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO tot dagelijks vast te stellen rentekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

VERSCHEENEN:

Gods leidingen in mijne Levensgeschiedenis.

UIT HET HOOGDUITSCH,

VAN

OTTO FUNCKE.

EERSTE en TWEDE DEEL.

Prijs per deel ingenaald f 2.25; gebonden f 2.80.
Compleet gebonden in één band f 5.25.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering

Gesticht te AMSTERDAM, Keizersgracht 547 en 549.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. BARON SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE
Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen
KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

VERSCHEENEN:

GELOUTERD,

DOOR

GUIDO FILIUS.

Een verhaal uit Nederland.

Geïllustreerd door WILLEM STEELINK.

(Uitgave der Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur).

De bekwaame schrijver, die zich achter dit pseudoniem verbijgt, teekent ons daarin het Nederlandse godsdienstige leven in Nederland van 1860—1890 in een zeer boeiend verhaal dat zeker niet nalaten zal de aandacht te trekken.

Prijs ingenaald f 1.75. Gebonden f 2.25.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Koloniale-Werving. Handgeld f 200.-

bij het aangaan van een vrijwillige verbintenis voor 25 jaren.

Aanbrenggeld: TWINTIG GULDEN.

Men meldt zich aan: Vrijwilligers en Militieplichtigen met onbepaald verlof, bij den Commandant van het Koloniaal Werddepot te Hardeveld of bij een der plaatselijke of Garnizoens Commandanten; Militieplichtigen, onder de wapenen, bij hun onmiddellijken chef.

Van de uitbetaalde Handgelden werden in het vorige jaar, door bemiddeling der Administratie van het Koloniaal Werddepot en MET GOEDVINDEN der aangenomen gezonden aan hunne Familjen f 10108.—, aan hunne Crediteuren f 1512.—, Totaal f 11650.—.

A. DE ROODE & Co.,
(SCHIEDAM, Opgericht 1878.)

FABRIKANTEN VAN

Oleine en Loog.
Zeepsoep en Vloegsoep.
Prima qualiteiten, concurrerende prijzen.

Het Bureau:

Ds. J. H. HOUTZAGERS, Voorzitter.

J. ZEGERS, Secretaris.

D. HULLEMAN, Penningmeester.

Mede hebben zich bereid verklaard giften voor deze scholen in ontvangst te nemen:

Dr. A. KUYPER,

Ds. B. VAN SCHELVEN,

Ds. H. W. VAN LOON,

J. HJEBRAND,

Ds. HOEKSTRA, Arnhem.

G. G. VIJG, Nijkerk.

Ds. KOFFIJBERG, Kullenburg.

PAULUS en FILIPPI.

TWINTIG LEERREDENEN

uit de wordingsgeschiedenis van, en uit den

Zendbrief aan de gemeente van Filippi,

VAN

P. A. E. SILLEVIS SMITT,

Bollenaar des Woords bij de Gereformeerde Kerk te Rotterdam.

Prijs f 2.70; gebonden f 3.50.

Deze bundel, 27 vel groot, is ook verkrijgbaar in wekelijksche afleveringen van 1 vel dikte, à 10 Cent per aflevering.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

VERSCHEENEN:

De TWEEDE (goedkoope) Druk van

Dr. H. BAVINCK,

De Offerande des Lofs.

Prijs inge. f 0.90. Geb. f 1.25.

Uitgave FRED. H. VERSCHOOR,

Den Haag.

Boek- en Courantdrukkerij:

DE ROYER KROON & BAKELS,

Amsterdam.

Dit blad wordt
Bijdragen van
dit blad bevre-
aan de ADHIEV
Inzendingen, die
kunnen voor het

Meer nog de
dagen, trok in
de Openbaring
kroon, die het
de opmerkaam

Tijd en geld
thans aan het
Israel, in het
krachtiger, was
sterkier in zijn
ons Westerdlinge
verkleurt en uit
oogelijk te wor-
ging eischt.

Wat de kroon
kon alleen wie
kent, verstaan
„al de haren om
zijn“, maakt dit
den indruk, dien
sareth maakte,
niet zooveel mee

Dit echter is
tusschen wat we
Schrift lezen, en b
waarnemen, dat
inscheldt kroeselt,
leiding wordt on
in de trouwe on
Niet, alsof niet
heid rondloopt, i
hadden ook de ge
reeds de apostel w
van Christelijken
die pronksticht d
oudsher onder de
Toen Saul Jonat
vallen, riep al l
eodwering betel
Jonathan's hoofd
van het Nazire
van meet af Ge
nu, die heel de S
woord zijn hoog
aan onze samen
worden. Wat het
toon betuigt, is m
overgenomen; en
komt niet ander
veronachtzaming
of de ijdele ben
hoofdhaar niet
verheerlijken.

Wat Jezus betu
haar wit of zw
thans te logenstr
middelen, zonder
reiken, dan dat
vergaapt.

Zelfs tegenover
machteloos. God
er voor een ieg
lengte en de tint
we, voor wat de
gaat, gelijk we
dien we, gelijk
gelijk alle stukke
lichaam, zoo ook
niet anders bezit
een uitdiesel, e
schepping Gods.
Hierin, en hierin
tegen tweerlei, i
heid der verwaarl
zucht der ijdelhe
Tot zelfs in or
de eere!

Ook hierin hee
en toon der Schri
In de dagen i
had nog niemand
den groei en het
haar nauwkeurig o
coop heeft dit m
zij deze onderzoe
de ontdekking s
hoofdhair, niet o
een geltelee wereld
dat ook in deze h
derscheidingen hee
zes hoofds van a
andere wetten ge
van oog of kin;
mensch in aard e
dieren verschilt;
lijke knist, hoe h
strek onmachtig i
hoofds, dat God n
schijn te brengen.
Natuurlijk geds
aard van een m